

nus, og hvad Marstal angaaer, da vil den endog saa ikke faae Andet end nye Byrder, idet den ikke faager nogen Lettelse. For endnu mere at slaae det, jeg tillader mig at bemærke, fast ved Tal — det er rart at slaae fast med Tal; thi derom kan der ikke disputeres — saa skal jeg henvise til den Rigning, der med Hensyn til Rigningskatten foregaaer hyert Ste Mar, som er foretagen i Henhold til den sidste Folketælling og Bhernes Assurancesummer. Naar man nu seer hen til den sidste Bekjendtgjørelse, nemlig den fra 1860, vil man lægge Mærke til den forunderlige Kjendsgjerning, at, medens Erøstjøbings Folketal omtrent svarer til Mideltallet for Danmarks Kjøbstæder — udenfor Kjøbenhavn findes der nemlig 68 Kjøbstæder, og Erøstjøbing falder omtrent i Midten, idet den bliver Nr. nogle og Tredive i Rækken — saa er denne Kjøbstad derimod Nr. 12 eller 13 eller, saa omtrent franedet af i Rækken af Kjøbstæderne, ordnet efter Rigningskattens Størrelse. Altsaa med andre Ord: Assurancesummerne for Bygningerne i Erøstjøbing er, som man kunde vente, kun 50 pCt. af Gjennemsnitssummen for alle Landets øvrige Byer. Det er saa slaaende, at naar man f. Ex. sammenligner Erøstjøbing med Skagen, vil man finde, at den sidstnævnte By er ansat i højere Skat. At Assurancesummerne for Bygningerne i Flækken og i Kjøbstaden paa Erø ere saa lave, ligger deri, at der paa de to nævnte Stæder ikke kan være Tale om rige Kjøbmænd, om Handel og Næringsdrift i noget større Omfang. Marstal især er kun en Skipper- og Fiskerby, og i Virkeligheden viser det sig ogsaa, at der ikke findes synderligt betydelige Bygninger, idet der kun er Bygninger til det nødvendige Hush. Det viser altsaa paa den meest slaaende Maade og positivt, at den Norm, hvorfra Regjeringen bør gaae ud, er den, at disse Byer ere mærkværdigt lavt stillede i oeconomic Henseende. Jeg omtalte saa vidtløftigt forleden Dag Marstals Forhold, at jeg ikke skal komme ind igjen paa dette Thema; jeg kan kun beklage, at det forhenværende Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds, Landinspecteur Riis, — da han ikke er Medlem af Thinget, kan jeg nævne ham — ikke er tilstede; det er den Mand, der som

Landinspecteur har boniteret hele Dens Forde og altsaa har et mærkværdigt Kjendskab til Forholdene der; han vilde kunne bevidne, hvad jeg her har udtalt angaaende Dens oeconomic Forsatning. Det er altsaa for mig et Hovedpunkt, at den Paralellisme, man har foretaget ved at stille de Skatter, der ere faldne bort, ligeoverfor dem, der indføres, er gennemgaaende billig, naar man seer paa Districterne i deres Heelhed, men træffer haardt og ubilligt, naar man seer paa de enkelte Egne, navnlig paa Bherne, ligeoverfor Landet. Jeg troer ogsaa med det ærede Medlem, som nyligt satte sig, at Stempelafgiften og navnlig Arveprocenterne ville blive betydeligt højere, end Regjeringen havde beregnet. Jeg skal gjøre opmærksom paa et Moment, og det er, at skjøndt Hartkornsansættelsen allerede positivt viser, at Forderne derne paa ingen Maade ere frugtbarere end Forderne paa Thyen, saa er dog, navnlig i min Valgkreds, paa Grund af den uhyre Befolkning, Fordernes Salgspris betydeligt større; men det er ingen Fordeel for en Eier at faae mange Penge for sin Gaard, naar han selv i sin Tid har betalt den dyrt, og Procentafgifterne ville derfor blive ganske betydelige. Hidtil har man efter den slesvigste Lovgivning kunnet lade Bøndergaardene gaae saa at sige gratis i Arv; men nu skulle de bestattes efter deres fulde Værdi, og Afgiften vil altsaa selvfølgelig blive ganske betydeligt forøget. Der er et Punkt, som berøres i Lovudkastet, men ikke er gennemført, og med Hensyn til hvilket det er mig usforstaaeligt, at der ikke er fremkommet et specielt Lovudkast derom; det er et Punkt, som jeg ogsaa fremhævede ved Loven om Marstal. Det berøres i § 5, hvor der tales om Arveforpagtningsafgiften, og dernæst i enhver Paragraph, der taler om Skylsætningen i disse Districter. Man havde tidligere i Danmark Noget, som hed Møllestyk, og man har i Slesvig en Afgift af Møller, der ikke kan sammenlignes med Andet end denne Møllestyk. Nu veed jeg nok, at der er forskellige Meninger om disse Møller; man maa have hvilken Mening man vil derom, man maa dog komme positivt ind paa dette Punkt. Skulde Møllerne ingen Ret have, saa skulle de sikkert heller ikke vedblive